

»Jeg veed jo ikke, hvad det drejer sig om... Men vil De ikke tage Plads?«

»Tak. — Jeg kommer inde fra den syge Oline. Det lader jo Gud ske Lov til, at hun skal komme over det. Men hun er dog stadig en Del urolig og er navnlig lidt bange for at være alene. De andre Piger her paa Gaarden har jo i Forvejen deres at passe, og jeg vilde derfor gøre Jægermesterinden opmærksom paa vor nye Menighedspleje. Søster Olga, vor Sygeplejerske, er netop ledig for Tiden, saa der behøves blot et Bud.«

Jytte lovede at bringe Beskeden. Samtalen stoppede dermed op, og hun ventede, at Præsten skulde rejse sig. Da det ikke skete og Pausen blev længere, bød hun ham af Kirsebærskaaen. Han tog ogsaa med Tak et Par Bær. Og nu fortalte han om den lille Bjerggruppe Kaiserstuhl midt i den graagrønne Rhindal, hvorfra de fleste af disse Foraarskirsebær kom. Han havde i sine Kandidatdage været der netop i Bærhøstens Tid sammen med sin Broder.

De talte derpaa lidt om Rejser; og da ogsaa dette Emne hurtigt blev opbrugt og Jytte imidlertid havde faaet Hvalpen op i sit Skød, kom de ind paa at tale om Hunde og de forskellige Hunderacer.

Præsten vilde nu rejse sig, da Jytte ganske mod sin Vilje kom til at holde ham tilbage ved at nævne sit Besøg i Jerve den foregaaende Dag.